

zien, zoo zei hij, maar toch spreekt deze uitdrukking van den dichter, omdat men er in terugvindt het beeld van West-Vlaanderen, dat Gezelle voedde: West-Vlaanderen, vreemden dienend, geteisterd, uitgeput door inzinking, al zijn tijd bevoend om te wroeten voor zijn brood, dat alleen bezat aard en taal, die de zijne waren en zijn, dat leefde van licht en lucht, van zijn natuur en zijn godsdienst, dat Vlaanderen had in de jaren van Gezelles opkomst niets dan dat: bloed en eeuwigheid. Nood en honger maakten dat Vlaamsche bloed koud, maar het vluchtte naar den heuvel der eeuwigheid.

Daarvan nu is Gezelle de gelijkenis: naakte natuur en bloote godsdienst. Niets anders had hij, evenmin als Vlaanderen iets anders bezat, maar het waren bronnen van kracht. Gezelle ontdekte dus niets, maar zijn groote daad was: hij bemindde. En die daad nu is voor ons gewichtig, want Vlaanderen werd eruit herboren. Het woord van Gezelle was: Vlaanderen het mijne, voor eeuwig het mijne, en zijn daad: één liefdezang.

Maar Vlaanderen herboorte was niet zijn doel. Hij zong alleen het lied der liefde. Wil men daarom van Gezelle een bepaling geven, dan is het deze: Hij was het instrument van de poëzie. En instrument zijn is zichzelf verliezen, om weer op te leven in eens anders heerlijkheid. Zijn ontroering, die hij van Boven ontving, zond hij terug. En daarom moet men naar Gezelle luisteren. Zich laten betooveren is het eenige, dat men kan doen. En dan ergere men er zich hier in Holland niet aan, dat Gezelle niet bijster Hollandsch-gezind was. Want men begrijpe goed: wie maar weinig heeft — en Vlaanderen was weinig en betekende weinig — moet er zuinig mee zijn.

Van de menschen zong Gezelle haast nooit, alleen maar van de natuur en van God. Zoo zingend is hij geweest de bejaardier van Vlaanderens klokken en uit al die klokken haalde hij maar één klank: God. Heel zijn zang, heel zijn filosofie is geweest het zoeken: een kind van God te zijn. En die simpele Godsaanvoeling deelt zich mee aan allen, die naar hem luisteren. Dat en dat vooral is de groote betekenis geweest van Gezelle.

Zoo ongeveer behandelde Cyriel Verschaeve zijn onderwerp: „Gezelle, het kind van West-Vlaanderen” en het was een genot den spreker in zijn Vlaamsch gekleurde taal aan te hooren.

Een zeer gewaardeerde afwisseling bood het knapenkor van „Scola Cantorum”, onder leiding van Hubert Cuypers, dat op eenvoudige, ongekunstelde wijze eenige liedjes van den dichter zong naar compositie van den dirigent. En niet minder bijval oogstte de heer G. Grondma, die enkele van Gezelles dichten declameerde, als „On-eigene”, „De Nachtegale”, „De Rave”, (die in des dichters sympathie zich niet verheugen mocht) en het bekende „Ego Flos”. Een aardige bijdrage tot dit gedeelte van den avond was vooral een in het Friesch gestelde nieuwaarswens van Gezelle aan Dr. Winkler, van wien hij Friesch had geleerd — Gezelle, wiens moeder van Friesche afkomst was, voelde veel verwantschap tusschen het Friesch en zijn Vlaamsch — en voor wien hij zich noemde: Wietske, aldus zijn Fransch-klinkenden naam Guido omzettend in het Friesch.

Na de pauze, die dit eerste deel van den avond besloot, leidde de Voorzitter als tweeden Spreker in: Dirk Coster, den bekenden essayist en criticus van Noord-Nederlandsche geboorte.

Denkt men aan Gezelle, aldus ongeveer Coster, dan bemerkt men, dat men geen verklaring vinden kan voor zijn optreden. Vlaanderen was verward, er was geen poëzie en geen kracht meer, er was ook geen spreken meer van wat de ziel bewoog. En dan komt daar ineens Gezelle: een tuimansjongen, een seminaristje straks, die versjes maakt, die naar de juiste woorden zoekt en na korte aarzeling die vindt, wiens stem losraakt en die dan zingt, zoo vrij en onbewogen als de beste kunstenaars van vroegere eeuwen.

Te verklaren is dat niet. Maar wel kan men aanleiding vinden. Dat Vlaanderen had een zeer bijzondere plaats onder de Nederlanden: het was onberoerd blijven droomen van de middeleeuwen af onder de breede vleugelen der Katholieke kerk. Zijn taal leefde ook nog vlak bij die middeleeuwen, met een onbewuste gevoeligheid voor de waarde van iederen klank. En nu had de jongen, die van nature een kunstenaar was, alleen maar te schrijven zooals hij sprak. En dat deed hij. Bewust schakelde hij zich in in de levende taal van zijn volk, met een fijnheid, die het Vlaamsche woord vernieuwde en iedere klank doorklinken deed.

Ook was er nog iets anders. Deze tuimansjongen werd priester. Zijn geest kwam in aanraking met de zielskennis, die sinds 20 eeuwen in de Katholieke kerk geborgen lag. Dat leerde hem luisteren en maakte hem tot den diepen mensch, die hij werd. Een met zijn volk, verhiel hij zich ver boven.

De vereeniging van deze beide elementen: natuur en ziel, maakte hem de zeer groote dichter, die hij geweest is. Als Pinkstervuur daalde de geest op hem neer. Daarom moest ook zijn leven gelukkig zijn en zijn ziel vol van liefde. Maar dat alleen door zijn geloof. Van de zijde der menschen werd zijn leven verbitterd: hij werd niet begrepen in zijn vreugde,

noch in zijn lijden. En dat kon ook wel niet anders. Men zag in zijn tijd niet dat Pinkstervuur, kende alleen maar een versjesmaker en een moeilijken pastoor, en zoo is de schemer om hem heel diep geweest.

Toch is er in zijn leven een groote tijd geweest: die van zijn aanvang, als onderwijzer aan het seminarie in de poëzie-klasse. Daar bloeide hij op. Daar zag hij, dat hij geestdrift kon wekken en daaraan ontvlamde zijn eigen zielskracht.

Nu werd het een feest voor hem, te leven, te leven met God, met de natuur, met het Vlaamsche schoon, met de jonge studenten. Hij zag zijn roeping en zijn kunst.

’t Was echter een eigenaardige kunst: een kunst van allen en voor allen. Hij zei, wat allen dachten en zagen. Zoo ontstond iets van wat doet denken aan de gemeenschap met het vroegste Christendom. En hij, die de leiding gaf, maakte zich gereed een kunst te scheppen, waarin het geheim leefde: zichzelf weg te geven en dan op te staan in anderen.

De gelukkige tijd duurde echter slechts kort: de geestelijke bruiloft was spoedig voorbij. Er waren leerlingen, die niet meekonden, leeraren, die zich in de schaduw gesteld achtten en de jalouzie kreeg vat op Gezelle. Daar kwam bij die onbegrijpelijke, bandeloze geestdrift voor de Vlaamsche taal. ’t Gevolg van een en ander was een plotseling ontslag. Men heeft niet geweten, wat men deed. Maar voor Gezelle was het de verscheuring, waarvan hij nooit is genezen. ’t Betekende het einde van den gouden lentedroom van zijn priesterleven.

Nog zwijgt hij niet. Doch hij kent nu ineens zijn wonden, zijn gemis. En daarom zijn brandend de gedichten waarmee die eerste periode besluit. Er is slechts één ding, waarin hij krachtig blijft: hij wordt niet opstandig. Daarvan getuigt het schoone: Gij hadt op eenen berg alleen... met de in het licht van deze omstandigheden zoo ontroerende slotwoorden: och, leer mij, arme dwaas, hoe dat ik bidden moet. En dan komt al gauw de berusting, die zegeviert in het bekende „Gij weet alleen, mijn God, dat ik het was...”

Intusschen, de jonge leerlingen vormen de kern, waarin het vuur blijft branden: Rodenbach, Vermeylen, Langendonck, Streuvels. Hij zelf gaat zwijgen: het argelooze vertrouwen in hem is gebroken: hij wordt een stille priester, twintig jaren lang. Maar zij spreken, vurig, krachtig, onbeschoord.

Dan gebeurt er ten tweeden male een wonder. Zonder waarneembare oorzaak ontwaakt de dichter weer in Gezelle. Zijn gewonde hart heeft zoolang bij de bloemen gewoond, dat het bijna is genezen en in hem is als een reservoir ontstaan van weelde, dat haast overloopt. En zoo heel vaak heeft God hem troostend aangeraakt! Dat moet geuit worden: de bundels „Tijdkrans” en „Rijmsnoer” komen los, een stortvloed van schoonheid. De dichter der menschen-gemeenschap is geworden de dichter der natuur. Het jarenlange proeven van de dingen heeft zijn kunst verrijkt. ’t Zal wellicht in geen eenenweg mogelijk zijn, een dergelijke fijnheid te evenaren. Zijn beschrijvende taal kent geen moeilijkheden; en is er geen klank meer, dan vindt hij in rythme-verspringing zijn uiting: Gezelles dank voor de eindelijke genezing uit veel verdriet!

Echter, de wond was niet geheel gesloten. Nooit is hij meer geheel gelukkig geweest. Midden door deze natuurbeschrijving zien we zich voortzetten het verlangen naar een land, waar de verloren beloften van zijn jeugd zich eindelijk mogen vervullen — getuige gedichten als „Festina”, „Mijn hart is als een blomgewas”, „O, liefste Jesu, zoet...” — om aan ’t einde van zijn leven te stijgen tot het „Ego Flos”, dat Gezelles afscheid is geweest van deze wereld. Wel schoon was zij, maar toch...

...Henen laat mij... laat daar ’t alijd zomer is en zonnelicht mij spoeien en daar gij, eeuwige, ééne, alschoone blomme, staat!

Dit machtige Godsverlangen geeft aan deze figuur de laatste, maar groote glorie en daarom zijn we dankbaar te mogen komen in de kunstwereld van dezen begenadigden mensch.

We gaven een eenigszins breed verslag van Costers rede, omdat die zeker een belangrijke bijdrage is tot de Gezelle-kennis; niet allereerst door nieuwe denkbeelden, maar vooral wegens de fijnheid van zielkundige ontleding. Waardoor de Gezelle, dien we kennen, geworden is wat hij was, dat is het, wat Coster heeft doen zien.

Andermaal trad nu het jongenskoor van Hubert Cuypers op het podium en weer oogstte de zilveren zang der klare jongensstemmen grooten dank van de vergadering.

Toen kwam naar voren Dr. René de Clercq, in zijn heele optreden, in zijn enthousiaste woorden en gebaren precies de man, dien Prof. Vermeylen heeft getoekend: „een echt kind van Vlaanderen, met zijn geestdriftig gebaar, zijn liefde voor de kleurenfanfare van het levensfeest, met zijn oogen, die den lust van al het zijnde drinken, met die natuurkracht, die in hem opwoelt, met zijn open gemoed, dat zich één voelt met het gemoed van het volk, in al dat forsche zoo oprecht leeder

soms”. En heel typisch zagen we bewaarheid wat Vermeylen ter karakterisering van René de Clercq verder zegt: „hij volgt graag zijn eersten impuls”...

Want hij zou, volgens het programma, enkele van Gezelles verzen declameeren, maar zijn voordracht werd een vurige improvisatie rondom de te reciteeren verzen, een improvisatie over het begrijpelijke van Gezelles liefde voor Vlaanderen en een spontane propagandarede voor verlevendiging van eenheidsbesef onzerzijds met de Vlamingen en hun strijd. Daar mocht dan iets in zijn van wat Vermeylen noemt „een soms vervallen in een gemakkelijke oppervlakkigheid”, tintelende geestdrift sprankelde er uit en een vuur, dat zich meedeelde aan de menschen in de zaal, die met een langdurig applaus den vergrijden voorvechter hun instemming betuigden.

Het rijke programma was nu bijna afgewerkt. Nog werden we vergast op een voordracht op het altijd weer imponeerende orgel en toen kwam het slot: de spontane zang van allen van het Vlaamsche volkslied, ingezet door den dreunenden schal van het orgel en overgenomen door allen, als de uiting van hun begrepen-hebben wat de bedoeling van den avond was geweest. En zoo is de bijeenkomst ter herdenking van Gezelle geworden een Groot-Nederland-avond, die stellig zal blijven leven in de herinnering van hen, die hem hebben meegedord.

In één opzicht is echter de Gezelle-herdenking ons een teleurstelling geweest. Te weinig hebben we in wat werd gedeclameerd en gezongen den vromen Gezelle ontmoet, den dichter van die eenvoudige en toch zoo diep mystieke verzen, die hem bovenal onder ons geliefd doen zijn. Er is gewezen en door Verschaeve en door Coster, op het eigenlijke van de Gezelle-figuur: zijn zoeken naar de blijheid van het kindschap Gods, maar in wat werd voorgedragen uit zijn werk kwam dat nagenoeg niet uit. Een tekort, dat de herdenking voor ons onvolledig doet zijn. Daarom zij het ons geoorloofd in aansluiting bij dit verslag van den op zichzelf ongetwijfeld belangrijke Concertgebouw-avond die leemte aan te vullen, door uit de verzen het beeld van den vromen Gezelle te doen zien.

Dat dan in een volgend artikel.

C. T.

Langs den Indischen heilweg.

Er zijn optimisten en er zijn pessimisten, ook ten opzichte van de klanken, die gehoord worden van de zijde van hen, die „opgang” maken. Stanley Jones was de man een paar jaar geleden — en voor velen nu nog.

Er zijn optimisten en er zijn pessimisten.

Er zijn ook Gereformeerden onder hen.

Maar er zijn er ook, die eerst gereformeerd zijn, en daarna iets anders.

Tot de laatsten behoort, geloof ik, Dr. Renting, als hij in „De Geldersche Kerkbode” schrijft over Stanley Jones en Gandhi:

Een paar jaar geleden verscheen een werk van Stanley Jones, dat onder den titel: „Christus langs den Indischen heilweg” in het Nederlandsch werd vertaald en door duizenden werd gelezen.

De schrijver van dit boek is zeer optimistisch gestemd ten opzichte van den voortgang van het Christendom in Indië.

Reeds beweegt zich Christus langs den Indischen heilweg, zooals Hij eeuwen geleden Zich bewoog langs de wegen van Judea en Galilea, om Zijn onderdanen te vergaderen en het Evangelie der Koninkrijks te prediken.

Hooge verwachtingen koestert daarbij de schrijver van Mahatma Gandhi, den bekenden Hindoe, wiens naam thans dagelijks in de bladen genoemd wordt.

Tot beschrijving van de Christelijke Zending, zoo meent de Auteur van het bovengenoemde boek, moet worden geconstateerd, dat het den Zendingarbeid niet gelukt is, om in 50 jaar tot stand te brengen, wat de Indiër Gandhi in korten tijd heeft gedaan, n.l. om de betekenis van het kruis aan de Indische bevolking te doen verstaan. Vandaar, dat Gandhi ook ongeveer de voorlooper van Christus wordt, al is hij zelf dan ook niet tot het Christendom bekeerd.

Hij baant den weg, die straks door den Christus zal worden bewandeld.

Hij opende de oogen zijner volksgenooten voor de kracht van het kruis.

En als gevolg daarvan zal straks de prediking van den gekruisten Heiland weerklinken vinden in duizenden van harten en wordt reeds de dageraad aanschouwd van den nieuwen, blijden dag, die voor Indië aanbreekt, als het Christus als Koning zal eeren en aanbidden.

Zooals we reeds hierboven neerschreven, is het boek van Stanley Jones door duizenden gelezen en werkte dit boek er toe mede, dat van Gandhi's woord en werk groote verwachtingen werden gekoesterd.

Naar onze overtuiging was het een groote en principiële fout van den schrijver, dat hij het kruis, dat wil zeggen het lijden, door den nationalen volksheld Gandhi vrijwillig op zich genomen, als hij wegens

HILVEI

TE KO

diverse

VILLA'S

en WOC

Te bevr

P. C. LAS

laars, Hilt

Tel. 104.

Maison

TH

Roggestraa

Meest ges

ZIJDEN, WI

GAR

SPECUL

FONDAN

Ban

H. N. MUL

Reitzstraat

ELECTR. N

H. J. KUIJ

Comple

Kamer- en

Vitrine

Werkplaats

Kantoor

Te

D. B

Beethov

SPI

HOEDI

Heeren

Tel

heid wat de Clercq impuls... na, enkele zijn voor- omdom de over het laanderen verlevon- et de Vla- ets in zijn ervallen in tintelende, dat zich, die met oorvechter

afgewerkt. ht op het kwam het niet Vlaam- aden schal- en, als de bedoeling de bijeen- orden een ven leven bben mee-

herdenking tig hebben ongen den r van die verzen, die n. Er is Coster, op n zoeken ods, maar kwam dat herdenking zij hot ons g van don ertgebouw- de verzen en zien.

C. T.

Wij en heilweg.

ook ten op- van de zijde Jones was den nu nog.

erd zijn, en nting, als r Stanley

in werk van us langs den rerd vertaald

mistisch ge- n het Chris-

in Indischen bewoog langs onderdanen krijks te pre-

de schrijver indow, wiens nd wordt.

Zending, zoo e boek, moet gsaarheid niet ngen, wat de n, n.l. om de bevolking te ongeveer de zelf dan ook

Christus zal

oten voor de

rediking van n in duizen- geraad aan- lie voor Indië zal eeren en

n, is het boek en en werkte oord en werk

toote en prin- et kruis, dat len volksheld s hij wegens

overtreding der wetten gestraft wordt, vereenzelvigd met het kruis van Christus!

Gandhi's kruis verklaart Christus' Kruis!

Alsof deze beide ook maar iets met elkander te maken hadden!

Alsof Christus, evenals Gandhi, de nationale held van Israël is geweest, gekomen om de nationale vrijheid uit te roepen!

Wanneer hij dat ware geweest, dan zouden de Joden het „Kruis Hem! kruis Hem!“ nimmer hebben uitgescreuwed voor den zetel van Pontius Pilatus!

Maar dan waren wij ook nog in onze zonden en hadden we geen Middelaar en Zaligmaker!

Gelukkig! het kruis van Christus heeft een gansch andere betekenis dan het martelaarslijden van den een of anderen leider des volks, die vrijwillig eigen lot en leven neerlegt op het altaar, dat aan het belang en het welzijn van zijn volk is gewijd.

Maar daarom mag Gandhi ook niet als heraut van Christus op den Indischen heilweg worden beschouwd. Evenmin mogen er zulke heerlijke verwachtingen van den arbeid van dezen bekenden Indiër worden gekoesterd, terwijl we volstrekt niet kunnen deelen in het optimisme, dat weldra de Christianisatie van de Hindoe-volken verwacht!

De geschiedenis van den dag bewijst, dat Gandhi niet, zoals Johannes de Dooper eenmaal deed, heenwijst naar het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, maar op revolutionaire wijze zich verzet tegen het wettig gezag, zijn volksgenooten aanspoort tot ongehoorzaamheid aan de overheid en daarbij zijn kracht zoekt niet in een gewelddadig optreden, maar in lijdelijke tegenstand, waardoor hij in de oogen van zijn partigenooten met de martelaarskroon wordt gesierd.

Dat is niet de weg van Christus, den Gekruiste op Golgotha!

Deze Kruiseling gehoorzaamde!

Hij onderwierp Zich tijdens Zijn omwandeling op aarde aan de over Hem gestelde machten.

Hij erkende het gezag van Pilatus.

Hij sprak uit, dat Zijn Vader aan Zijn rechter, die vonnis over Hem velde, daartoe de macht gegeven had. Gandhi is revolutionair in zijn optreden en zoekt alleen nationale vrijheid voor zijn volk.

En zulk een prediker kan niet de herant zijn van den Christus, Die tegen de revolutie zich keert, Die in de wereld gekomen is, niet, om de nationale vrijheid te schenken aan Zijn volgelingen, maar om de vrijheid der kinderen Gods te verwerven door Zijn lijden en sterven, door Zijn vloekdood aan 't kruis, waardoor aan Gods recht werd voldaan en waardoor het leven werd verworven.

Met het boek van Stanley Jones wordt gedweept. Ook in onzen kring werd het door niet weinigen met vreugde begroet!

Er staan schoone gedeelten in, waarmee we winst kunnen doen.

Maar zoals de feiten thans bewijzen, wijst de schrijver toch naar de verkeerde zijde en verwacht hij in oppervlakkig optimisme het heil voor Indië van een kant, vanwaar het nimmer komen zal!

En Gandhi moge door zijn vrijwillig lijden en zijn lijdelijk verzet een grooten invloed oefenen op de wijziging der Indische mentaliteit, dit blijft vast, dat het Gode behaagd heeft, omdat de wereld God niet heeft

gekend door de wijsheid, door de dwaasheid der prediking, de dwaasheid van het kruis, maar dan van het kruis van den Christus der Schriften, zalig te maken, die gelooven.

J. W.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Tweetal te:

Alkmaar: C. van Meyenfeldt te Feyenoord (R'dam) en S. Wouters te Dronrijp.

Driezum: P. v. d. Marel te Krabbendam en H. M. Ploeger te Appelscha.

Beroepen te:

Dwingeloo: R. Bakker, cand. te Kampen.

Geldermalsen: J. W. Eggink te Willemstad.

Helder (2e pred. pl.): W. H. v. d. Vegt te Bergum.

Kollum: S. Neerken te Ulrum.

St. Pancras: R. Bakker, cand. te Kampen.

Zuid-Bejersland: E. Douma te Oostkapelle.

Bedankt voor:

Nieuw-Weerdinge: J. Wiepkema te Noede.

Schildwolde: R. Bouma te Dirksland.

Intrede te:

Lemmer: B. G. de Bruijn, Tekst Joh. 15:5.

Noordwijk-Binnen: H. B. Visser, cand. Tekst Galaten 6:14-16.

Ommuiden-Oost: Chr. W. J. Toeswen, cand. Tekst Ps. 51:17.

De Mr. G. M. den Hartogh.

Het adres van De Mr. G. M. den Hartogh, predikant der Geref. Kerk van Hazerswoude, zal gedurende den tijd van 8 Mei tot 31 Augustus a.s. (in verband met studieverlof en vacantie) zijn: 2de Schuitstraat 244, Den Haag.

Candidaten tot den H. Dienst.

Door de Classis Den Haag der Geref. Kerken is praeparatoir geëxamineerd en met algemeene stemmen toegelaten om te staan naar het ambt van dienaar des Woords in een der Geref. Kerken, de heer T. de Boer, Theol. cand., wiens adres is: Van Slingelandtstraat 168, Den Haag. De heer De Boer is terstond bereid een eventueel beroep in overweging te nemen.

Door de Classis Zwolle der Geref. Kerken is praeparatoir geëxamineerd en beroepbaar verklaard de heer M. Norg, cand. aan de Theol. School te Kampen, wonende: Prins Hendrikstraat 24, Zwolle. Hij is bereid dadelijk een o.v. beroep te overwegen.

De Classis Gorinchem der Geref. Kerken heeft 7 Mei praeparatoir geëxamineerd en met algemeene stemmen beroepbaar verklaard den heer A. P. Heiner. Een eventueel beroep kan de heer Heiner nog niet in overweging nemen. Wel wil hij de Kerken des Zondags dienen. Het adres is: Gorinchem, Nieuwe Hoven 47.

De Classis Deventer der Geref. Kerken heeft praeparatoir geëxamineerd en met algemeene stemmen toegelaten tot den dienst des Woords den heer H. Zandbergen, cand. aan de Theol. School te Kampen. De heer Zandbergen is bereid een eventueel beroep in overweging te nemen met ingang van 1 Juni a.s. Zijn adres is: Laareschingsel 53, Enschedé.

Emeritaat.

De R. Heidema, pred. der Geref. Kerk te Zuidbroek, werd door de Classis Groningen op zijn verzoek met ingang van 1 September a.s. eervol emeritaat verleend.

Synodale vergaderingen.

De Particuliere Synode der Geref. Kerken van Zuid-Holland ten Noorden zal Dinsdag 17 Juni a.s. te Leiden worden gehouden.

Ouderlingenconferenties.

Te Den Bosch wordt Woensdag 14 Mei a.s. de 10de Ouderlingenconferentie gehouden voor de Geref. Kerken in de provincie Noord-Brabant en Limburg. Na opening door den heer W. H. van Helden, van Nieuwendijk (N.-B.), zullen enkele huishoudelijke zaken afgehandeld worden. Dr. K. Dijk van Den Haag-West, zal daarna een rede houden over: „De taak der ouderlingen bij de versterking van het Kerkelijk bestel“, en de heer H. Boender, van Duusen, eene over: „Labadistische factoren in het Kerkelijk leven onzer omgeving“.

Diaconie.

De jaarlijksche Diaconale Conferentie van Geref. Kerken in de Classis Axel, zal ditsmaal op 20 Mei a.s. te Zaamslag gehouden worden. Op deze conferentie hoopt De J. S. Post te refereeren over: „De verhouding tusschen de ambten in de Kerk van Christus“. Als adviseurs hopen ter vergadering aanwezig te zijn: De S. Groeneweld, van Terneuzen en De J. S. Post van Axel.

CHR. GEREFORMEERDE KERK.

Bedankt voor:

Broek onder Akkerwoude: J. Tolma te Zaamslag.

GEREF. GEMEENTEN.

Tweetal te:

Ierseke: M. Heykoop te Utrecht en G. H. Kersten te Rotterdam.

Vlaardingen: A. de Blois te Dirksland en M. Hofman te Krabbendijk.

Beroepen te:

Nieuwerkerk a. d. IJssel: J. B. v. Oord te Zeist.

Intrede te:

Rotterdam-Zuid: W. Hendriksen, Tekst 1 Cor. 1:23 en 24.

NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK.

Beroepen te:

Doetinchem: P. Warners te Nederhorst den Berg.

Enter: D. Bax Hzn. te Puttershoek.

Giessendam e.a.: H. A. Leenmans te Delft.

Jaarsveld: E. V. J. Japchen te Maartensdijk (U.).

Kruisland (N.-B.): D. Douma te Witterwieren.

Linschoten bij Woerden: T. Lekkerkerker te Delft.

Lutten a. d. Dedemsvaart (toez.): O. S. Casemier te Stavoren.

Ooltgensplaat: P. A. Binsbergen te Muiden.

Schalkwijk: Dr. G. Tjalma te Veen (N.-B.).

Vinkeveen: C. J. v. d. Graaf te Nijkerk (G.).

Aangenomen naar:

Leusden: P. Hofstede te Noordwijkerhout.

Bedankt voor:

Bergschenhoek: G. C. Severijn te Waarder bij Woerden.

's-Heerenhoek (toez.): J. Koopmans te Elkerzee.

Boornaar (toez.), Genemuiden en Den Boornel: W. Rijnburg te Polabroek.

Kampen (vac. P. J. Steenboek): D. J. v. d. Graaf te Ede.

Klundert: P. C. de Groot te Zuilen.

Maarsse: B. N. B. Bouthoorn te Putten (G.).

Oterdum e.a.: D. Colenbrander te Peperga.

Spijk (Gr.): Dr. J. J. Woldendorp te Stedum.

Intrede te:

Dinxperlo: J. Steenhuizen, Tekst Joh. 20:26-29.

Droghda: P. N. v. Schoonenburg, Tekst Hand. 4:29b.

Groningen: A. Altena, Tekst 2 Petrus 2:6.

Heerlen: Fr. Postma, Tekst Rom. 15:29, 30 en 32.

Ochten: K. P. Datema, Tekst Jes. 52:10.

Scheveningen: J. de Jong, Tekst Rom. 1:16 en 17.

Sloten (Fr.): O. Huistra, cand. Tekst Ps. 73:28.

Utrecht: A. Meijers, Tekst Richteren 6:14a.

Vlissingen: L. J. C. Visbeek, Tekst 1 Cor. 3:2.

HILVERSUM--GOOI.

TE KOOP EN TE HUUR

diverse grotere en kleinere

VILLA'S, LANDHUIZEN

en WOONHUIZEN, enz.

Te bevragen en inh. bij Firma P. C. LASONDER & Co., Makelaars, Hilversum, Ministerlaan 1, Tel. 104.

Maison De Nouveauté's

TH. MEUWSE.

Roggestraat 30 - Arnhem

Meest gesorteerde Magazijn in

ZIJDEN, WOLLEN EN

KATOENEN STOFFEN

BARNEERINGEN

SPECULAAS, BANKET

FONDANTBORSTPLAAT

Banketbakkerij

M. N. MULLER - HAARLEM

Reitzstraat 23, Telefoon 14196

ELECTR. MEUBELMAKERIJ

H. J. KUIJPERS, Den Haag

Complete Meubelering,

Kamer- en Winkelbetimmering,

Vitrines, Radiokasten.

Werkplaats: Scheepersstraat 175

Kantoor: Boerenstraat 78

Telefoon 37647

D. BESSELINK

Beethovenstr. 28 - Van Woustr. 180

AMSTERDAM

SPECIALITEIT

HOEDEN - PETTEN

Heeren Mode-Artikelen.

Telefoon 20637.

Ons prima Gemengd

Kippenvoeder

f 6.00 per 100 pond.

Ochtendvoeder

f 9.00 per 100 pond.

Kunstkorrel

f 9.00 per 100 pond.

Avicol en Sapiol.

Pluimveevoederhandel

N.V. VAN LAAR,

Amsterdam, Telef. 22232

St. Willebrordusstraat 67-83

Bezorging franco huis.

A. J. W. VAN BAAREN

Handel in:

Paling - Bokking - Makrelen,

Gemarlonde Haring, Mosselen

en Zuurwaren. - Comestibles.

Dagelijks versche- en gebakken Vleesch.

De Eetsalon is: Keizerstraat 21

HELDER - TELEFOON 436

Amerikaansche Wringers

DIAMANT f18.50 HOLLYWA

met Kogellagers - 5 jaar garantie

Hollandsche IJzerwarenhandel

Afa. Huishoudelijke Artikelen

Schiedamscheweg 255

hoek Willem-Beukelszoonstraat

Telefoon 33733 en 34640

ROTTERDAM.

SPECIAL ADRES VOOR

GEVULDE KOEKJES

à 30 ct. p. ons.

BOTERKOEKJES

20 en 25 cts. p. ons.

Banketbakkerij Maison „WEIMAR“

Weimarstraat 385

tusschen Valkenboschlaan en

Valkenboschlaan, Tel. no. 32749

DEN HAAG.

Pension op Boerderij

te SOESTDIJK, bij de bosschen, prachtige, vrije omgeving, volop melk, f3.— p. d. Op deze boerderij ook te huur GEMEUB. LAND-HUISJE, alles compleet, Zeer vele ref. Br. No. 32, Dur. van dit blad.

J. VAN DEN BERG - UTRECHT

VINKENBURGSTRAAT 13.

Schoorsteenveger, Rookverdrijver, Loodgieter, Metselaar

Telefoon 11686 - Postrekening 37644

PLUIMVEEHOUDERS.

Koopt Uw Voeders in de „Witte Molen“

en U ontvangt alles EERSTE KWALITEIT.

A. VAN SILFHOUT,

Zijpendaalscheweg 24. ARNHEM.

CENTRALE VERWARMING

WARMWATERVOORZIENING

G. VAN DER MEIJ

ROELOF HARTSTRAAT 12

TELEFOON 25818

AMSTERDAM

J. RIKKOERT

Thomsonlaan 53 - DEN HAAG

Telefoon 90583.

Paraplu's

Specialiteit in Wandelstokken

Overtrekken en Repareeren

VELPSCH MELKINRICHTING

Beekhuizerlaan - Telefoon 462

VELP

Levert prima

MELK en MELKPRODUCTEN.

Fotografie B. KNOPPER

ATELIER PARTERRE

Nassaukade 155, Amsterdam

Telefoon 80356

Speciaal adres voor vergrootingen

W. H. DE GRIJTER - DEN HAAG

Aannemer van Schilderwerken